

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MUTLU
VILLAR!

AKP'nin İstanbul adayı Binali Yıldırım
ilk açıklamasını yaptı: "Ortaokullu Binali gibi
çok çalışacağım."

İLERDE BELEDİYE
BAŞKANI OLDUĞUMDA DA
AYNI BÖYLE ÇALIŞACAĞIM...
YİNE DE NOLUR NOLMAZ ÖNCE
Bİ BAŞBAKAN OLAYIM...
SONRA MECLİS BAŞKANLIĞI
FALAN DERKEN VER ELİNİ
SENATÖRLÜK...

İyiyle kötüsüyse bi 2018'i daha geride bıraktık..

Vay Be Bakanı Yurdullah KİMİŞ, basına yaptığı açıklamada "2018 zordu" dedi. "2019 da bu kadar zor geçecekse bekleyelim derim... Kasım, aralık, kürek, Tıpış, Uduz filan gibi 5-6 ay koyalım idareten... Sonra beğenmezsek değiştiririz. Ocak, Şubat, mart, nisan, mayıs, haziran, temmuz, ağustos, eylül, ekim, Kasım, aralık, bellük, kımır, Yusul, Ankt, yönt, vürdüm, koşul vb. gibi... Daha istesem bi sürü bulurum... Ama bize 5-6 ay yeter... Sonra yavaş yavaş 2019'a geçeriz... Duruma bi bakarız, ekonomi filan iyi, savaş dövüş yok, geçeriz 2019'a.. Hatta baktık durum çok iyi, direkt 2020'ye geçeriz... Niye bekleyelim? Keriz miyiz?!! Ho baktık durum çok bok, o zaman bas dön 2002'ye... Futbol da dünya üsünü'sü olduyduk.. Erövizyon filan, coşku vardı... Neyse... 2019'a sok da

ön yargılı yaklaşmamak lazım.. Sonusta asal sayıdır, özel bi sayıdır 2019... 2018 mesela bi sürü sayıya bölünebilen kasar bi sayıydı... 2019 eşsiz ve bütün bi sene de eşsiz geçebilir... Sözlerime burada son verirken, Noel babanın güzel bi sözüyle veda ediyorum.. "Hooo Hooo Hooo... Yani birinci Ho: Hoş'un ho'su... İkinci ho: host, üçüncü ho: horul... Hoş bi yıl olsun, kötülükleri host edelim ve horul horul dinlene bileceğimiz bi yıl olsun manasında söylendiğini tahmin ediyorum" diyen özel helikopteriyile pistten ayrılırken bildir firlatarak tepeden kışlama yaptı... Bildirilerde "MUTLU YILLAR..Artık 2018, 19, hangisi olursa" yazıyordu... Bi 15 dk gökte dönen bakan helikopteri, bi kışlama daha yaptı.. Bu sefer "Alanı boşaltın" yazıyordu... Uyarıya rağmen alanı boşaltmayan halkın üzerine helikopterden ağır makineli silahla ateş açıldı.. Ve kalabalık çok sayıda zaryat verdi... Yaralıların üzerine el bombası ve tuğla atıldı.. Bazı tuğlaların düştükten sonra patlamadığı tespit edildi... Bu tuğlaların etrafı güvenlik semberine alındı ve bomba imha uzmanları çağırıldı... Bomba imha uzmanları "Bunlar tuğla patlamaz bunlar" demelerine rağmen kalabalık ikna olmayınca işler iyice sıgırdan çıktı.. En sonunda olay yerine gelen birleşmiş milletler nato kuvvetleri, olayı kontrol altına aldılar.. Nato komutanı "Kim yaptı lan?

bunu?!" diye sorunca "Bakan" dediler.. Nato komutanı füze attırıp helikopterini vurdu... Ama bakan füzenin geldiğini görünce son anda parasütle kendini dışarı attı ve süzülerek uzaga indi... Nato komutanı "Gidin yakalayın" diye amerikan Marin askerlerini yolladı... Jiplerine atlayıp gittiler ama bakan çoktan dolmuşa binip gitmişti.. Marin askerlerinin eli boş döndüğünü görünce komutan "Bulamadınız mı lan hayvan oğlu hayvan amerikan marinleri?" diye sordu.. "Bulamadık komiserim, dolmuşla kaştı" diye cevap alınca "Ne komiseri olm? Kafanız mı güzel?" diye tokatı koyduğu gibi, hadi bi satışma da ora da başladı... Bakan başka bi helikopterle yine geldi... Hala sıkıyo... Makinalı tüfek, tam otomatik tuğlalarla saldırıyo... Nato bi yandan marin, bi yandan... Halk zaten ayaklanmış.. O ancuğazda bir alamet geldi, hahaha, yok lan şaka, polis geldi... Kalabalığı dağıttı, bakanı avuttu, natoyu evine yolladı ve meydan boşaldı kimse kalmadı... Bu boş meydan şimdi ince bir bulut tobakasının, tebeşir tozu üflercesine bıraktığı karyagışının altında usul usul beyazlara bulanırken karanlık köktü ve tüm bu ıssızlık, huzur içinde 2019'a girdi... Ama ne huzurum, ne meydanın skinde de- Heri veri krizimiz

hükümsüz insan...

200000019

Yeni yıla nasıl girdiyseniz öyle gider diyorlar ya. Nasıl bir palavraya artık. al işte girdik kafadan. Yeni yıla kafanda garip bir kukuleta, simli mimli, kırmızı don giydin belki. Şimdi ilerleyen günlerde de kışımızdan o don düşmeyecek mi, sim içinde mi dolaşacağız?

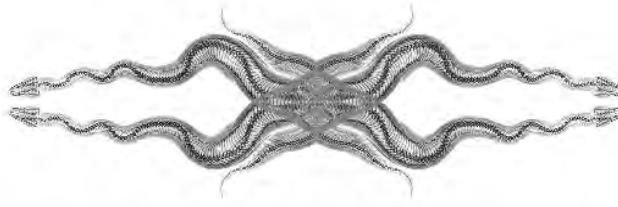
Neyse ki yeni yıl kırk yılın

@kaansezyum

başında şöyle güzel bir yere geldi de hafta içinde işe gitmeme fırsatı doğdu. Ben yeni yılda dümdüz durdum. Ne ecnebiler, ne onlar, ne eski Türk televizyonları, ne de arkadaşlarım gibi hazırlandım yeni yıla. Yeni yıla giriş de sonuçta bir dün oluyor. Sanki bir anda her şey değişeceğine de inanan inanıyor. Sonuçta isteyen istediğine inansın, motive ediyorsa sorun yok. Ben pek bir şeye inanmıyorum, o yüzden bir şeye bel bağlamam gerekirse kendime bağlıyorum. O da çok tutmuyor ama en azından ne olduğu belli, garanti. Yapmazsam kendi kendime yapmamış oluyorum. Yaparsam da yararı kendime.

"En iyi dostum kendimim", "En yaman düşmanım da kendimim" zaten. Herkesin öyle. Ya bir de normal düz insanız, niye düşmanımız olsun? Bi

ülkeye mi girdik, oranın insanlarını mı evlerinden kovaladık, insanları evsizmi bıraktık, kimsenin fakirleşmesi için de bi şey yapmadım. Kimsenin ölümüne sebep olmadım -Allah korusun-, kimsenin canını yakmadım, kimseye kötü söz söylemedim. Benim ya da senin düşmanın olmaz kimse. Kimse sana kıl olup da işlerin yolunda gitmesin diye ayak çekmez. Sen yapıyorsun, ben yapıyorum ne varsa iyilik de kötülük de. İyiliğin de kötülüğün de aslında

aynı şeylere yakın olması da çok acayip. Mesela birisine nefis bir iyilik oluyorsa, kim bilir nerede başkalarına büyük bir kötülük oluyordur.

Birisi nasıl aniden deli gibi zengin oluyorsa, birileri de aynı hızla fakirleşiyor olabilir. Aşırı pahalı bir arabayı rahatça alan birisi varsa, bir lokma ekmeği de güç bela bulanbilenler vardır kesin. Herkes herkesin hayatından alıyor gibi. Garip bir Ying-Yang durumu gibi. İki renkten bütün tonlar çıkıyor.

Birisi ağlarca balık çekerse okyanustan, okyanus daha ne kadar yetsin senin ağlarına... Japonlar

vicdansız gibi balina avına başlıyor mesela. Ya nedir yani? Sonuçta bir balınayla kaç kişi doycak? Kaç kişi zenginliğine zenginlik katacak? Balınayı avlama kararını da fakirler aklıktan vermiyor, emin olun. O balınanın da canına zenginler kıymak istiyor. Servet düşmanlığı gibi görmeyin ama zenginler gerçekten dünyanın içine eden kısım. Daha zengin olmak, daha kaliteli, daha pahalı suyu içebilmek için, daha lüks arabaya, daha güzel özel uçağa geçebilmek için her şeyi herkese yaptırıyorlar inceden. Amaaan bana ne.

Yeni yılda kimse ölmesin. Yani umarım ölmez. Dileğim dünya barışından da zor. Yeni yılda tek bir ilde bile kimse ölmesin diyemeyeceğimiz için. İstatistiklerle baş başa, hayatı da ölümü de kabullenmek gerekiyor. Gün geliyor hepimizin birer istatistik sayısı olup, grafiklerde, tablolarla yerimizi alıyoruz. Bugün yaşıyoruz, yarın yokuz. Hepsinde de birileri için bir takım sayı, para, değer ya da başka bir madde olarak karşılığımız var.

Yeni yılda kendinizi dinleyin bari bunu hala yapmadıysanız. Kendi istekleriniz için bir yol planı yapın. O plana da en az günde 25 dakika uyun. Bak çok da demiyorum, 25 dakikayla başlayın. Sonra süreyi uzatmak isteyeceksiniz. Seneye kadar hayatta kalırsanız, başarınızdan dolayı bir hayır duanızı alırım. Hayat kısa, yıllar geçiyor.

nisan hakan

Merhaba.

En sevdiğim de, Hazar Beyefendinin öğle uykusu sonrası, fırından yeni çıkmış ekmek gibi sıcak olması. O haline bayılıyorum. Üzerine bal sür ye. Yemin ediyorum. O yanakları her zamankinden daha çok yanakmış gibi. Öp öp bitmez. Çünkü bir şey sıcaksa sanki o hacim kazanıyor. Yani genelde kazanıyor. Zaten kazanıyor. Hele o kolları. Allah'ım makarna. Yemin ediyorum makarna. Üzerini sosla sosla ye. Bacaklarını zaten yerim. Çocuğu ben yiyeceğim ben bir şekilde de, dur bakalım nasıl yiyeceğim.

Çocuk rızıkla gelir diye bir muhabbet var ya. Tabii ki ben böyle afaki muhabbetlere hiç inanmam. Ben zaten inanmak değil, bilmek isterim. Sen çalışma etme, çocuk rızıkla gelsin. Hele ki bu devirde. Bu çocuğun nasıl bir masrafı var, bilen bilir. Yalnız yine de bir noktada bir haklılık durumu var "çocuk rızıkla gelir" in. Yani bir ebeveyn olarak, normalde yapmayacağın bir işi, çocuk var diye yapabiliyorsun. Yani ben yapabiliyorum. Normalde çıkmayacağım bir sahneye, "çocuğun bir ihtiyacı karşılanır, fenamolo" diye düşünerek çıkıyorum. Bir yere çiziyorum mesela. Başka bir yere yazı gönderiyorum. Bir şeyler yapıyorum. Savurganlık yapmıyorum. Bu noktada "çocuk rızıkla gelir" muhabbeti biraz da olsa doğru gibi ama tam da doğru değil sanki. Bence.

Cool and Hot ile Kullan at aynı şey. -Emrah Gülmez-

Bir de bizim evde kedilerin koltuk bekleyişi var. İki türlü koltuk. Normal bildiğimiz koltuk ve koltuk altı. İnsan koltuk altı. Çok komik bence. Ne bileyim, bence çok komik. Benim gecenin belli bir saatinden sonra koltuğa uzanıp dizi izlemem var. NetflixSpor. Ben öyle salona dizi izlemeye doğru giderken bile Venüs'le Çiko'nun koltuğun tepesinde yerlerini aldıklarını görüyorum her defasında. Beni bekliyorlar. Hatta önden bir yer kapma durumu bile oluyor. Yani önce ben koltuğa uzanayım diye beklemiyorlar. Nasıl olsa buraya uzanacak, bizi koltuğunun altına alacak diyorlar. Yalnız bir koltuk altına da bir kedi sığıyor. Onu da kendi aralarında hallediyorlar. Bir gün biri, bir gün diğeri. İyice manyaklar. Bazen biraz oyalanıyorum salonda koltuğa uzanmadan önce. Gözler hep üzerimde. Sabırsızladıklarını hissedebiliyorum. Bayağı, gerginlik veriyorlar. Huzursuz oluyorum. Çok da eğlenmiyorum ben de öyle salonda, çünkü üzülüyor kediler, bunu biliyorum, açıyorum diziyi, uzanıyorum koltuğa. Bazen Çiko koltuk altımda oluyor, bazen de Venüs. Bazen Çiko tam koltuk altımdaysa Venüs biraz ötede. Ama aslında o da koltuk altımda ama tam da koltuk altımda değil. Tam koltuk altımda olan Çiko o anlarda. Venüs az koltuk altımda. Ama Venüs için de koltuk altımda değil diyemeyiz. Ama bir Çiko gibi değil. Çiko tam koltuk altımda. Bazen de Venüs tam koltuk altımda, Çiko biraz ötede, Çiko az koltuk altımda. Ama aslında ikisi de koltuk altımda, ama biri tam koltuk altımda, biri az koltuk altımda. Bir saat iki saat beraberce kah dizi izliyoruz, kah uykuluyoruz. Bir süre sonra da herkes kendi yatağına dağılıyor. İlle de benim kalkmam beklenmiyor bu arada. Koltuk ve dizi izleme keyfini yaşamış olan, hop kalkıyor, kendi yatağına gidiyor. Genelde de önce Çiko gidiyor.

Hanim bizim çocuk şimdi de, evdeki oklarından birini almış, onu atıyo öyle sağa sola eliyle... İzin almak, bi sormak, kesinlikle yok... Benim şimdi resmen takımı bozuldu... Ben onu animatör bi kızılardan bi paket sigara fiyatına almıştım, resmen yazık oldu takıma şimdi...

Onun sallanan bir salıncak yatağı var, hop ona bir zıplıyor, zaten çıkan sesle, herkeşler bir irkiliyor. Venüs'ün sabit bir yatağı yok. O gece canı nereyi çekerse. Çiko kendi yatağını yıllar önce seçti. Venüs avare. Sonra da ben gidiyorum zaten kendi yatağıma. Bizde durumlar böyle.

Meşhur bir hikaye var. Ünlü işinsanı işe insan almadan önce onunla yemeğe çıkarmış, eğer karşısındaki kişi, yemeğin tadına bakmadan yemeğe tuz atarsa onu işe almazmış. İşe almamak için tuzu bahane edermiş. Tuz olmasa başka bir şeyi bahane edermiş. Hiçbir şekilde almazmış bir kişiyi işe. İnanılmaz derecede işçiye ihtiyacı olsa bile kimseyi almazmış işe. Çok değişik bir insanmış kendileri. Böyle böyle almış yürümüş. Yürümüş de yürümüş, yürümüş de yürümüş. Ne yürümüş be yalnız. Yalnız çok sağlam yürümüş. Ülkenin en zenginlerinden biri olmuş, öyle böyle yürümemiş, çok büyük yürümüş. Yürümüş de yürümüş. Hey yavrum hey. Benim burada takıldığım mevzu ise tuz meselesi aslında. Yani şöyle. Ben de mesela yemeğin tadına bakmadan hop tuz atarım yemeğe. E çünkü yani bu tecrübeyle şey olmuş bir şey yani bir yerde de. Hep biraz tuz eksikli oluyor yemekler. Hep ama yani. Ben daha bugüne kadar şaşıtım görmemiş. Gerçekten çok tuzluya bir yemek, zaten onu yapan sana söylüyor ki. "Tuz atma, tuzlu oldu zaten" diyor. O zaman zaten tuz atmıyorsun. Tuz'la ilgili bu takıntıyı anlayamıyorum. Tuz'dur ya bu. Üç beyaz'dan uzak duracaksın. Un, şeker ve don. Tuz böyle bir şey değil. Tuz dünyanın en güzel şeyi. Tuz güzel bir şey. Çok güzel bir şey. Tuza karşı bu düşmanlığımız bir an önce bitsin. Ben de mesela işinsanı olsam çaya şeker atarım almam işe. Donu beyazsa hiç almam. Gömleğinin içine atlet giymişse kapıdan içeri sokmam. Atlet'i hiç sevmem, seveni benimsemem. Ben de böyle bir insanım çünkü.

Hoşça kal.

"HEY"

3 Ocak Perşembe / BKM Mutfak Çarşısı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
5 Ocak Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49

BAZI YOLLAR
GİTTİKÇE
DARALI-
YORDU...

İLERLEMİYİ
BIRAKTIĞIMIZDA
GENİŞLEYEN
YOLLAR VARDI

BAZI YOLLAR
BİR YERLERE
GİTTİ...

...BAZILARI
GİT GİT BİTMEDİ

BAZI YOLLARIN
SONU SANA
ÇIKTI...

BAZILARI
MAALESEF
SANA ÇIKTI

BAZI YOLLARIN
GERİ DÖNÜŞÜ
YOKTU...

BAZILARI
SADECE
GERİYE
DÖNMEK
İÇİNDİ

BAZI
YOLLAR
KAÇTI

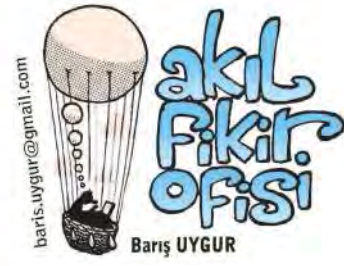
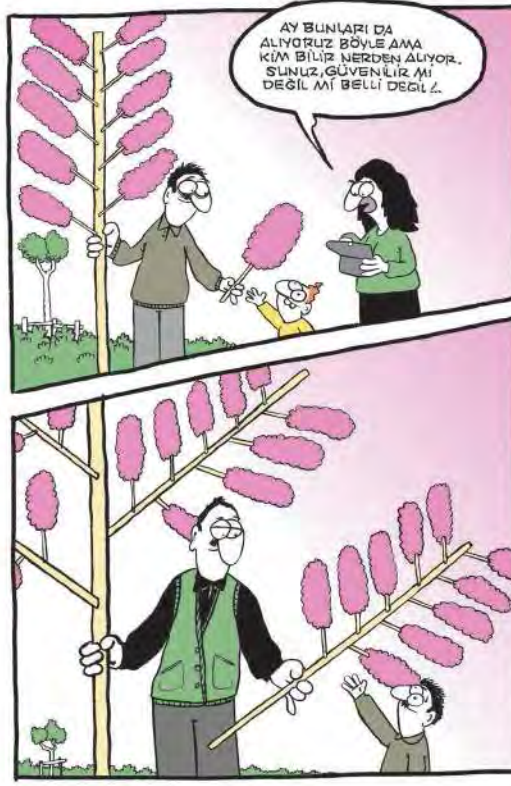
BAZILARI
YAKALANIS

BAZI YOLLARI
DÜŞÜNCELER
OLUŞTURDU...

BAZILARINI
DÜŞÜŞLER...

BAZI YOLLAR NE KADAR
FARKLI OLSA DA ARAYIŞLAR
HEP ÇOK BENZERDİ VE
BU YOLLARDA KAYBOLUP
GİTTİK

Şitres

Hani, "Ruh biliminin en büyük başarısı, var olduğunu bilmediğimiz hastalıklarımızın tanısını koymaktır," derler ya; yaşı yeten hatırlar, binlerce yıl boyu stresten şikâyet etmiş bir insan evladı bulmak mümkün değildir. Hatta bu stres olayını dev promosyonlarla, reklam

kampanyalarıyla "Çağımızın hastalığı!" diye tanıttı gazetelerimiz. Stres denen şeyin "çağımızın hastalığı" olarak aramıza katılması öyle tantanalı oldu ki resmen iki çağ değiştirdik, markaların üzerine yapışan reklam sloganı gibi hâlâ "çağımızın hastalığı" diyoruz stres beyefendiye.

Hâlbuki bu goygoylarla uğraşırken, çağımızın kuntizliğini gözden kaçırdık: Daha önce olmayan bir ihtiyacın bize dayatılması ve bir süre sonra onsuz yapamayacak hâle getirilmemiz. İşte ne zaman gazetelerimizin önce sağlık sayfaları, arkasından pazar ekleri, derken arka sayfaları (Milliyet hariç, onun arka sayfası bazen Bedri Koraman, genellikle de Mesut Yavuz imzalı illüstrasyonlarla süslü futbol sayfasıydı) stres lafından geçilmez oldu kuntizler emeklilerden başlayarak her birimizin bileğine birer stres bileziği takiverdiler. Dünyanın en çirkin takıları listesine, ikiye bölünen "best friends" kolyesinin hemen ardından ikincilikle giren stres bileziklerini önce İhlas Holding resmen bilezik gibi geçirdi Türkiye Gazetesi okurlarına. Adamı fesleğen gibi saksıya oturturum anlamı da çıkabilir o kadarını bilemiyorum.

Stres bileziğinin bile tahtından edemediği, dünyanın en çirkin takısı

Ama neticede karşı komşumuz Sadık Amca'dan başlayarak etrafımdaki hemen herkesin bileğinde birer stres bileziği beliriverdi. Anlayamadığım şey şu; bize bu stres denen mereti çağımızın hastalığı diye sunanlar bunu sunarken kullandıkları stok görsellerde borsada ekran başında gerilmiş, toplantıdan toplantıya koşarken daralmış, karmaşık makineler kullanan insanlar gösteriyorlardı. Biz de anlıyorduk ki stres dediğin çağımızın hastalığı, hâliyle çağımızın mesleklerinde görülüyor. Buna mukabil bizim karşı komşu tornacı hem de esaslı tornacı Sadık Amca'nın, ev kadını Aynur Teyze'nin (ikisi de candır) kollarındaki stres bilezikleri ne işe yarıyordu onu çözemiordum. Zaten emekliliğin koşullarından biri stres bileziğiymiş, emekli ikramiyesinin yanında bonus olarak veriyorlardı resmen.

Ama işte insanın çok acayip bir yönü var. Eminim ruh bilimcilerin bir kısmı bu acayıplık üzerine çalışıyordu hatta çoktan çalışıp bu konu üzerinde PubMed'te makalesini yayınlamıştı da şimdi hiç uğraşamayacağım PubMed'te makale aramakla, arasam bulsam anca özetini göreceğim, ondan da bir şey anlamayacağım durduk yere canım sıkılacak. (Var çünkü bende öyle bir huy, bir şeyi anlamayınca canım çok sıkılıyor. Mesela herifçioğlunun tee on yedinci yüzyılda sadece matematiksel hesaplar yaparak "Yav orada bir gezegen daha olması lazım," diye Neptün'ü görmeden keşfetmesini hiç anlamıyorum ve anlamadığım için çok üzülüyorum. Ulan adam basbayağı bırak interneti, bilgisayarı; casio hesap makinesinin, tükenmez kalemnin olmadığı dönemde artık kafası ne kadar çalışıyorsa gidip güneş sisteminde oralarda bir yerde bir gezegen daha olması lazım diye hesap yapıyor ben hâlâ gökyüzüne bakıp hangisi uçurtma hangisi yıldız hangisi gezegen onu anlayamıyorum, çok canım sıkılıyor. Haliyle gün geçmiyor ki canım sıkılmasın. Malzeme bu, yapacak bir şey yok.)

Çirkin Takılar Liginin Şerefli İkincisi

Her neyse dediğim şu; resmen hiç ihtiyacımız yokken ülkenin yarısına teker teker taktıkları stres bileziklerini ve bir kaç yıl bu böyle gitti. Hâlâ stres bileziğinde ısrarlı bayraktarlar var ama bir süre sonra bileziklerin tıpkı Hürriyet'in mini televizyon ekinin arka sayfasındaki Defne Yalın'ın tüm dileklerini gerçekleştiren Re Yüzüğü gibi dev bir kolpa olduğu ortaya çıktı. Birkaç kişi dışında stres bileziği takan kalmadı. Ama sanki ülkenin stresini alan bileziklermiş gibi onlar gitti hep beraber sinire kestik arkadaş! Resmen eskiden gülünüp geçilen şakalar yüzünden cinayet işlemeye, en dandik laflar yüzünden hapisler yatmaya falan başladık. Yani evet, bileziklerin işe yaramadığını biliyoruz, o bilezikleri takanların takmadan önce pek öyle sinir stres sahibi olmadıklarını da biliyoruz. Ama her nasılsa bilezikler çıkınca sanki onlara aslında ihtiyacımız varmışçasına resmen Behiç Abi'nin Zalak Mahmut'taki unutulmaz karakteri Eko'ya döndük.

Belki de bilim kurgu filmlerindeki gibi bir ana gemi, ana kraliçe, baş vampir falan vardır da, stres bileziğini asıl ona takmak gerekir ya da fesleğen gibi saksıya oturtmak o kadarını bilmiyorum. Hani olur ya o filmlerde; zombiler, vampirler, alienler falan o ana gemi, baş vampir falan ekarte edilince şıppadanak normale döner, o hesap.

Özet:
 Engin ve sabahları ona
 sandalye sattı. Arasında
 san simitçi gelisen
 zaman içinde gelisen
 yazarın bir gün sinir
 Engin'in bir gün sinir
 krizi geçirmesiyle son
 bulur. Engin bu yüz
 ise gidiş yolunu
 değiştirir. Fakat
 simitçi onu iz
 verinin
 da beklemekte
 dir.

"Değil mi ki korkudan dili bağlı sanatın, Değil mi ki çalgınlık sahip çıkmış düzene, Doğruya doğru derken eğriye çıkmış adın, Değil mi ki kötüler kadı olmuş Yemen'e..."
William Shakespeare, 66.soneden

● Aileden Sorumlu oluyor da Bekarlardan Sorumlu Devlet Bakanı niye yok? Asıl yalnız kazansana be arkadaş!

● Evrakta sahtecilik, komple sahte evrağa göre daha mı hafiftir ya da bana mı ne?!

● Üçüncü sayfalar olmasaydı, felaket hep ünlünün başına geliyor sanacaktık...

● Kadınla erkek eşittir... Çocuk!

● Biberon: Bebek Matarası.

● Klişelerden sıkılmış hektometrelerce insan var...

● Her iş yerinde yetenek eksikliğini şirinlikle

kapatmağa çalışan en az bir personel mevcuttur...

● Haramiler cıvıladı: Ali Baba ve Vasati 40 Çöp...

● Toplanmış ev seviyorum dedim, ev toplamayı seviyorum demedim...

● Bakire Koyun: Kuzuoğlakkuza...

Sırf 'gözden geçirmek için' ilişkiye giren de var.

● Mister No, sonsuza kadar 'Mister' olarak kalacak, asla

'Mistir' diye anılmayacak! (Sınıf arkadaşım, güzel dostum, gazeteci Kürşat Akyol'un hatırasına saygıyla...)

● Dünyayı, telefon edip halini üstlenmesi gereken tipler. bizzat yönetiyor...

● Sana "Irak" olabilir amma bana yakın! Başta Ön Asya olmak üzere tüm Asya'dan

defolup gitsin Trump'ın ordusu. "Go Home" ulan işgalci faşistler...

● Renkleri "lila-fuşya" olan takımın deplasmanına sen gitsen de ayak gitmez. Ve de gitmez.

● Sıradaki korkunç türkü, Vampirhisar'da şeytani görevini yapmakta olan Şokberk Özüzombi için geliyor: "Kız tarafı pek yabani / Oğlan tarafı gulyabani / Gel düğüne de gör be yani / Oluruna olmasına / Dunganga balam dunganga / Dunganga pelem Dunganga"

● "Sonuncu Enternasyonal" olursa, CHP yüzünden olur illa ki...

● Peki Srandart and Poors kurumunda, iki bölümdaki maaşlar eşit midir, yoksa Poors kısmında maaşlar daha mı azdır? "Fakirin hesabıyla uğraşıyolar, işleri çabucak bitiyö" diyerek...

Hakiki hümanist, tanımadıklarının tamamını sever...

● Eskimo, kışlık kıyıldırili...

● Ben güzele güzel derim. Benim olsun diye değil. Güzellik dillensin diye.

● Bordo: Kırmızıdan siyaha bir ince selam...

● Emir subayı, Napolyon'un yanına giderken "Acaba bugün ne diyecek, acaba bugün ne diyecek, acaba bugün ne diyecek?" diye düşünüyordu...

● En güzel gün, hep bugün. Son gün. Zamana kalpten inanıyorum.

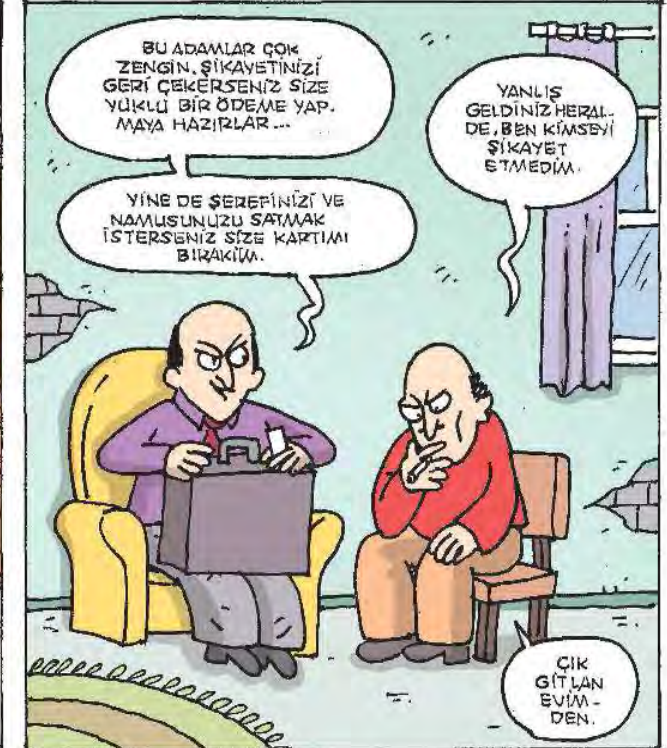
● Rahmetli oyuncu Baykal Kent, şöyle demişti: "Bana Cüneyt Arkın'ın oynayacağı rolü önerdiler; benden iki Cüneyt çıkar, bir Salih Kırmızı artar!" Nur içinde yat Baykal Kent...

● Tavuskuşu da kendi aleminin marjinali...

● Ne zenginlik zevk sahibi olmağa yeter, ne de dindarlık ahlak sahibi...

● Uykusuz Kumpanya... 3 ve 17 Ocak perşembe, Kadıköy Bina; 10 Ocak perşembe Asmalımescit Mask... Bunlar hep 20.30...

Mustafa Satıcı

BOBO ASLINDA YENİ YIL BENİM İÇİN İYİ BAŞLADI DİYEBİLİRİM ADAM GİBİ BEN DE YENİ YILA KARARLAR ALDIM...

SONRA YILIN İLK ÇİŞİNE ÇIKINCA SENİ GÖRDÜM AA DEDİM YENİ YILDA BİR DE YENİ ARKADAŞIM OLMA SIN MI MEĞERSEM DEDİM... ÇÜNKÜ ADAM DA ÖYLE DEDİ KENDİNE DÜN DUYDUM, TABİİ HEYECANLA SENİ YAKALİYİM... AMA GERİ DÖNMEM LAZIM ARTIK.

BENCE DE CİVİK AMA SEN SÖYLE LÜTFEN... BEN BURADAN NASIL GERİ DÖNERİM? ÇÜNKÜ ARTIK AZ KORKMAYA BAŞLADIM İÇİN SORUYOM

BÜ SENE DAHA AZ DAVUK, DAHA AZ DOP YUDUCAM, DONUZUN ÇIKIK GÖDÜNÜ BULUCAM, DAĞSAN İMLAN DAHA ÇOK AT FIRTILAT OYNUYOAM VE GÖD DARÇINLAN DAHA AZ GÖRÜŞÜCEM.

ARKANDAN GAVLADIM AMA DUYMADIN HERALDE KOŞMAYA BAŞLADIM... BİRİ KOŞUNCA BEN HEYECANLANIYOM, BİLYO MÜSTÜN... O HEYECANLA SENİ YAKALİYİM DİYE BURAYA KADAR GELMİŞİM... AMA GERİ DÖNMEM LAZIM ARTIK.

DAYAN BOBO! İTFAİYİYİ ÇAĞIRDIK KURTARIÇAZ SENİ ORADAN...

FURKAN ÖZÇOBAN

Hoşlandığım kıza youtube'dan yolla. yacağım şarkının en az dinlenmiş olanını yollayayım da kimsenin bilmediği şarkıları bildiğimi müzik zevkimin olduğunu düşünsün...

"Kitabın yaprakları bizi aydınlığa götüren kanatlar gibidir."

VANS VE VESVESE

Si Zor An

Denizli

Çarpışma İpek & Burak

Yazan: GİZEN OKY

Devam edecek

Mert Dolapçioğlu

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Alını morunu bohçalayıp/ Saksıdan tüyen çiçek/ Yalınayak başıkabak/ Denize indi/ Bitişikteki kuşlarla/ Tuhaf şeyler oluyor/ Yarin perşembe gibi"

Metin Eloğlu

ONSEKİZ/ONDOKUZ/YİRMİ...

Geldi gelecek olan.

Geldi. Geliyor ve gidiyor. Hep bu şekil. Onsekiz/ ondokuz. Durduramazsın. Poe'nin o ünlü şiirinde; dalgalar içinde parmaklarının arasından kayıp giden, hiç birini tutup kurtaramadığı altın kumlar; onlar gibi; "Birini olsun tutamaz mıyım Tanrım" (Büyük Çinli şair Bai Juyi de kapısının eşikindeki dağılıp gidecek, narin kırmızı şakayıklara hüzünlenir; "Yalnızca ikisi kalır belki akşam olduğunda/ Onlar da dağılıp gidecek/ Dayanamazlar sert sabah rüzgârına." Çiçekleri kurtaramayacaktır ama "Akşamın solup gitmekte olan kırmızılığını fenerinin ışığıyla korumaya çalıştığını" ekler şiirinin sonuna Bai Juyi. Hiç olmazsa onu. O "solgun kızılığı" Az bir zaman daha.) Şiva'nın elindeki(zamanı temsil

eden) tesbihin taneleri tıklar tıklar düşer birbiri üstüne... Yok edici/yıkıcı/ mahvedici tanrı: Şiva. Zamana da hükmeder. Hoş durdursan, durdurabilsen. O aynı günü tekrar tekrar, yeniden yeniden yaşayan film kahramanı gibi. Daha beter.

Neyini durdurucan. (durduracaksın/evet) --bu arada film enfestir, görmemiş olana, ben ilkin diyorum ama birkaç kez yapıldı sonra çünkü: "Groundhog Day/Bugün Aslında Düdü" 1993 yapımı olan yani. Sıkıcı bir kasabada tekrar eden aynı tek bir günün içinde, aynı radyo programının aynı şarkısıyla uyanıp uyanıp bir türlü kurtulamayan, o güne hapsolan Bill Murray--(benim yaptığım gibi)tekrar tekrar seyretmesi de bir nevi aynı etkiyi yapıyor yalnız, dikkat--

Bir arkadaşım; yıllık defterler oluyor ya. Onlardan hediye etti. Unutmuştum onları ben, demek varmış hâlâ. Her güne bir sayfa.(kalbin kadar temiz) Gelecek yeni bir yılın cisimleşmiş, elle tutulur hali. Belli bir kalınlığı var.Tarttım şöyle bir elimle(geleceği) Zamangram. Sonra kaldırdım bir tarafa. Bir insanın kaç tane o şekil,

Metin Eloğlu 1927-1985

(kullanılmış) defteri olabilir ki. Bir küçük, "çocuk odası" uyduruk kütüphanesini doldurmaz.

Bai Juyi'nin sert rüzgârdaki şakayıkları misal dağılıp gidecek sayısı belli o yapraklar. "Zamanın mahvedemeyeceği hiçbir şey yoktur" Horatius, öyle demişti. (hani zaman herşeyi tedavi ederdi, yok mu o, onu diyen bilge neredesin) Büyük Roma'lı bilge şair. Biraz

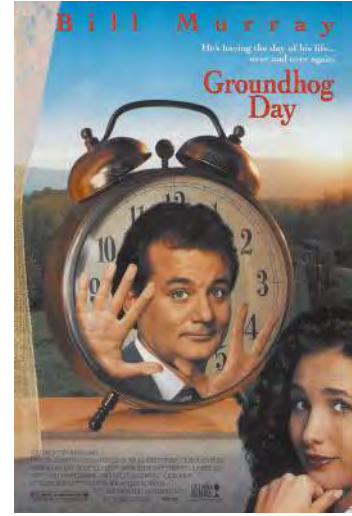
Edgar Allan Poe 1809-1849

karamsardı Horatius."Geleceğe mümkün olduğu kadar az güvenin, bugün'e bakın siz gene" de demişti. Ne de olsa kölelikten azad olmuş bir fakir adamcağızın oğluydu. Babası; o eski köle, kısıtlı imkânla yememiş içmemiş, oğlunu Roma'ya tahsillere göndermiş, neyi var neyi yok, hepsini oğlunun eğitimine yatırmıştı. Tipik bir "Oğlum benim çektiklerimi çekmeyecek, o büyük adam olacak, 'efendi' olacak " hikâyesi. Dokunaklı.

Eski köle, oğlu vasıtasıyla kaderini aşmaya

Şiva

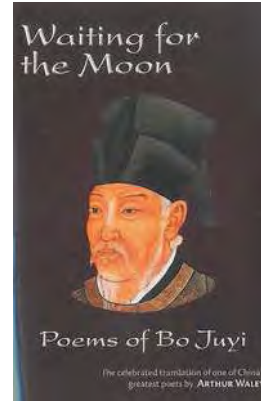
çalışıyor. En doğrusunu yaptı. Nur içinde yatsın o amca. İkibin sene geçti, hala oğlunun aklından fikrinden, şiirinden nasipleniyoruz. O adamcağızın fedakârlıkları sayesinde. Çok severim. Tabi bu tip kader aşma hikâyelerinin ağır bir bedeli

de olmuyor değil. O karamsarlık, tutukluk/ utangaçlık/ tedbirliklik /ikirciklilik o tereddütler... Falan filan. Eziklik... Hep oradan.(zenginlerin davetlerinde, sofralarında yaptığı konuşmalar iç

parçalayıcıdır--yağcılık falan yapmaz, yanlış anlaşılmasın, kendi durumunu onlara anlatışı üzücü--) Yalnız, "Ne gülüyorsun, anlattığım senin hikâyen" de demişti üstad. Aman dikkat. (her rastladığımda alırım o laftan biraz, bir gülümüşlüğümler etmişliğim olmadığı halde)

Bitirirken, nihayet camlarda yağmur... geçen yıl yağının aynısı...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

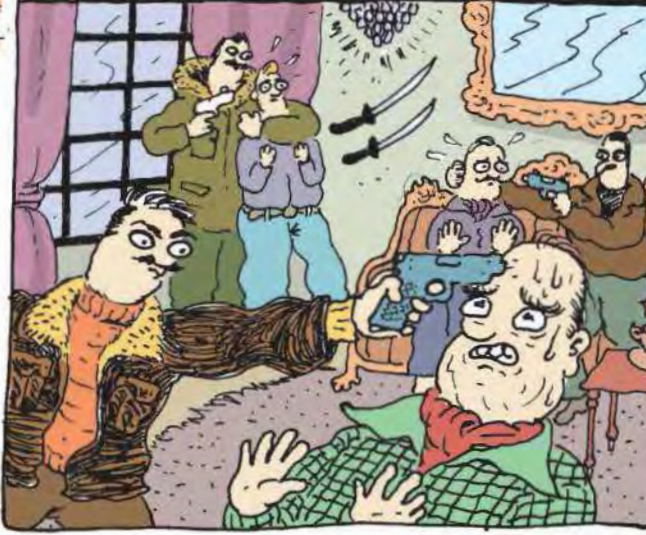
Bai Juyi MS. 772-846

Cihan Ceylan'la ÜNİVERSİTE REHBERİ

Bu bölümde üniver-
siteye hazırlanan
arkadaşlar için
hangi okulun hangi
bölümü için yazıl-
maz onu
görürüz.

4 Nisan 1971 Suadiye'de bir ev, Mahir Çayan ve arkadaş-
ları eve girip iş adamı Kadir Has'ın altına silahı dayar
yegeni ve eniştesini rehin alır...

400 bin lira fidye isterler,
para Kadir Has'ın Şişli'deki
yazıhanesindedir.

Ertesi gün taksiyle Üsküdar'a gelen
Mahir Çayan ve Kadir Has, Üsküdar'dan
vapura biner, vapurda insanlar Kadir
Has'ı tanır hatta polis bile tanıyıp seşim
verir.

Mahir telaşlanır ve Kadir
Has'a...

Ve Kadir Has rol yapmaya başlar...

Bu kötü oyunculuğu karşısında canı
sıkılan Mahir, bu cümlelere bravo
bravo diye karşılık verir...

Hikayenin bizi ilgilendiren
kısmı, bu kadar arkadaşlar,
yani kıssadan hisse; Bizzat
kendi oyunculuğu berbat
olan Kadir Has'ın bir de oku-
luna gidilmez. KADIR HAS
oyunculuk yazmayın!

Karşıma her yerde çıkan
otuz yaş üstü
adamlar

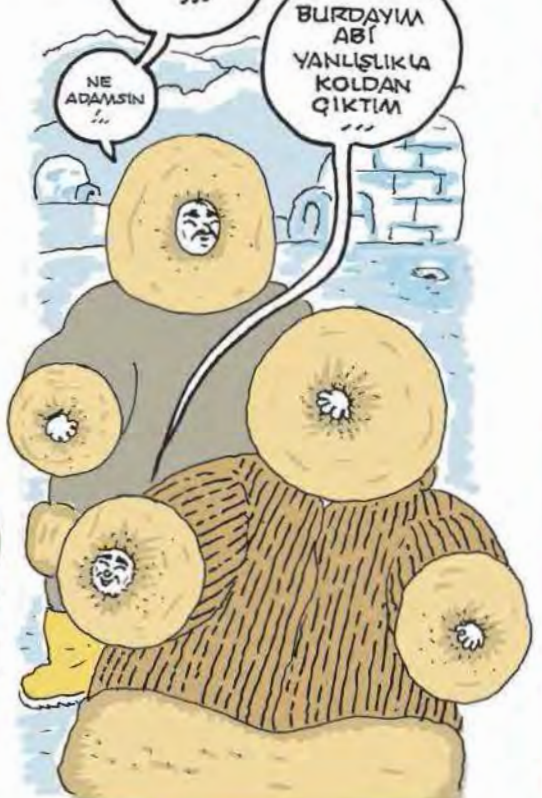
O OTUZU ELLİ Mİ YAPSAZ ARTIK?
ÇÜNKÜ OTUZ BAYAA İYİ
ŞU ANDA... HATTI BULSAN
HAVADA KARADA...

EH Bİ HOVARDALIK DA BİZ
YAPALIM... VER Bİ ÇEYREK.

NAPTIN
HACI?

Çok yaşlandığımda, hala ölmemişsem.

Birincisi, beni uyarın. Amcacığım, o senin yaşam destek üniten, onun kablosuyla oyanamayın, sonunda üzülen yine siz olursunuz deyin.

Çünkü huyumdur, medikal cihaz oldu mu ya kablosuna odaklanıyorum ya da tuşlarına kilitleniyorum. Hastane ziyaretleri benim için zor geçiyor. Kalp krizi geçirmiş adama cihaz bağlamışsınız, üzerine start / stop diye düğme koymuşsunuz. Bu düğme neyi başlatıp neyi sonlandırıyor? İnsanları neden böyle şeylerle deniyorsunuz? O başlatma düğmesine bastığımızda ya çok güzel bir şey başlıyorsa? Ya daha güzel, hastalıkların ve üzüntülerin olmadığı; herkesin birbirine saygılı davrandığı ve daha kaliteli şeyler okuyup izledikleri bir hayat başlıyorsa? Herkesin ortalıkta "black mirror abi, aynen hocam black mirror" diye dolaşmadığı bir dünya... Ya da cihazı bağladığınız insanın yaşamını başlatıp durduruyorsa kime ve nasıl güvenip cihazın orta yerine o düğmeyi koydunuz? Kendimi düşünüyorum... Hastane yatağında hareketsiz yattığım süre boyunca o düğmeye bakarım. Benden bin kat sağlıklı beslenip yaşayan bebeğim gelir, fındık kadar kalmış kafamı eller, "yani aslında ben sana demiştim her gün altı bira çok mantıklı değil diye, neyse umarım iyi olursun, haftaya film ekimi başlıyor ona bilet aldım kalkarsan birlikte gideriz" diyor ve gidiyor. Akrabalarım geliyor, "İYİSİN ERMAN, İYİ GÖRDÜK. MAAŞALLAH! BAK YENGEN DE BURADA! Tamam ağlamayın, bak sizi

Öldün mü?

ağlarken görünce o da üzülüyor, ölecek zannediyor... ÖLMEYECEK YA, KALKACAK Dİ Mİ? Hadi biz kaçalım, ta Babaeski'ye gideceğiz ama seni iyi gördüm." deyip gidiyorlar. Ben ise hiçbir şey duymuyorum, hiçbir şey görmüyorum... O cihazın üstündeki start / stop düğmesi haricinde... Ne yapıyor? Ne işe yarıyor? Normalde iyileşecektim, ama o düğmeye basmayı mı unuttular? Çünkü böyle şeyler devamlı oluyor ve biz gazetede okuyoruz. O yüzden ilk hareket etmeye başladığım anda uzanıp basarım herhalde start / stop düğmesine. Ya ölürüz, ya çok güzel şeyler olur. Ama her türlü eylemsizlikten iyidir.

Amcacığım, o hologram, o yenmez deyin. Neler yenilebilir onu gösterin. Amcacığım, progresif metal yasaklandı, lütfen böyle ulu ora konuşmayın, kendinizi de yakacaksınız, bizi de yakacaksınız deyin. Amcacığım robotlar dünyayı ele geçirdi herkes qr kodlu kazak giyiyor artık qr kodunu tarayıp tanıyorlar bizi, bak qr kodunu giymemişsin, çok da kötü bir svitsört giymişsin, bak seni tanımazlar, çöp zannederler alırlar

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 2 OCAK 2019 | Sayı: 592

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4, Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde

IBAN Numaralarımız:

(Alic: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

